

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 596/2025
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела крађа у покушају и саизвршилаштву из члана 203. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јоване Вучковић Пејчић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 305/24 од 12.12.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 24/25 од 03.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јоване Вучковић Пејчић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 305/24 од 12.12.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 24/25 од 03.02.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 305/24 од 12.12.2024. године, поред осталог, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа у покушају и саизвршилаштву из члана 203. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, поред осталог, окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка плати износ од 2.400,00 динара, те ОЈТ у Лесковцу износ од 6.400,80 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 24/25 од 03.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Јована Вучковић Пејчић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног АА

ослободи од оптужбе или да према окривљеном одбије оптужбу јер дело које му је стављено на терет није кривично дело.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Наведени рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Према стању у списима предмета - повратници, окривљени АА је пресуду Вишег суда у Лесковцу Кж1 24/25 од 03.02.2025. године, примио 11.02.2025. године, па је последњи дан рока од 30 дана за подношење захтева истицао протеком дана 13.03.2025. године.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног АА, адвокат Јована Вучковић Пејчић, захтев за заштиту законитости поднела путем поште дана 04.04.2025. године, а што произилази из службеног печата Врховног суда, дакле након протеча рока од 30 дана за подношење овог ванредног правног лека, који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбацио као неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић